

Arrest

nr. 93 060 van 7 december 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 29 augustus 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 juli 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 november 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. VAN DEN BOSSCHE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, tot de esan-etnie te behoren en uit Esani (Edo State) afkomstig te zijn. U heeft steeds in Esani tot uw vertrek uit het land verbleven. Uw ouders, I. E. {...} en A. E. {...}, overleden toen u nog een baby was. U groeide op bij uw grootvader, X. U was landbouwer. Op 8 april 2010 keerde uw oudste broer, X, van zijn werk terug in Benin City, alwaar hij als mechaniker aan de slag was. Hij werd ontvoerd in Ugbowo, Benin City. De volgende dag werd zijn onthoofde en verminkte lichaam in het bos gevonden, u weet niet precies waar of door wie zijn lichaam werd gevonden. Uw grootvader werd hierover geïnformeerd door voor u onbekende personen. U was op dat moment op het land. Uw grootvader vroeg aan voor u onbekende mensen van het dorp om het lichaam

van uw broer op te halen. Uw grootvader zei u dat de politie wel zou onderzoek doen, maar u heeft hierover niets meer vernomen. Uw grootvader gedroeg zich vreemd, hij toonde geen gevoelens. Uw grootvader bracht de nacht door bij het lichaam van uw broer en 's anderendaags werd het lichaam begraven. Sedertdien ging uw grootvader, om een voor u onbekende reden, elke avond naar het graf van uw broer. U vond dit verdacht. Op 12 juni 2011 werd ook uw andere broer, Augustin, ontvoerd toen hij van zijn werk kwam in Benin City. U zag hem nooit meer terug. Diezelfde dag zeiden voor u onbekende mensen van het dorp u dat uw broer was overleden. Ze betuigden u hun medeleven. U was boos, u vroeg uw grootvader wat er aan de hand was. Hij zei u dat de politie het zou onderzoeken, maar u geloofde dit niet. Na enig aandringen zei hij u dat hij lid was van de "AMORC Ogboni Society" en dat uw broers waren geofferd. Uw broer, Ezekiel, werd geofferd aan het Oba Ogboni of Benin Shrine en uw broer, Augustin, werd geofferd aan het Anambra Shrine in Okija village. Dit waren de plaatsen waar de leden van de "AMORC Ogboni Society" hun meetings hielden. Uw grootvader zei dat ook uw naam en foto waren doorgegeven aan de leden van de "AMORC Ogboni Society" en dat u ook zou geofferd worden. U vroeg uw grootvader waarom hij dit deed, maar hij vroeg u hem te vergeven. Hij zei u dat het een belofte was. Op 13 juni 2011 nam u 500 000 naira die uw grootvader toebehoorden en u nam de bus naar Lagos. U ontmoette er Abiola in het busstation. U legde hem uw probleem uit en Abiola zei u dat de "AMORC Ogboni Society" overal zitten; dat u zou gedood worden en dat ze u zouden vinden. Hij besloot u te helpen en stelde u op 20 juni 2011 voor aan mr. A. {...}. Op 21 augustus 2011 reisde u per vliegtuig vanuit Lagos, onder begeleiding van mr. A. {...}, naar België, alwaar u 's anderendaags aankwam. U vroeg er op 29 augustus 2011 asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u een vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de bepaling van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk hebt gemaakt.

U haalde aan bij terugkeer naar uw land van herkomst de leden van de "AMORC Ogboni Society" te vrezen, die u zouden doden zoals ze met uw twee broers zouden hebben gedaan.

Gezien de afwezigheid van elk tastbaar begin van bewijs, berust de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag enkel op uw verklaringen, die samenhangend en aannemelijk dienen te zijn. We stellen dienaangaande echter vast dat uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal niet als aannemelijk kunnen worden beschouwd.

In eerste instantie dient te worden gewezen op het feit dat u niet in staat was om nauwkeurige verklaringen af te leggen aangaande enkele essentiële elementen van uw asielaanvraag.

Met betrekking tot het overlijden van uw twee broers, Ezekiel en Augustin, kan het volgende worden vastgesteld. Zo zei u dat Ezekiel op 8 april 2010 werd ontvoerd toen hij van zijn werk kwam en zijn onthoofde en verminkte lichaam de volgende dag werd teruggevonden (gehoorverslag, p. 6). U kan echter niet preciseren waar zijn lichaam werd teruggevonden ("in een bos"), noch door wie (gehoorverslag, p. 6). U weet evenmin wie (van uw dorp) zijn lichaam ging ophalen (gehoorverslag, p. 6), noch door wie uw grootvader werd verwittigd dat zijn lichaam was teruggevonden (gehoorverslag, pp. 6 en 7). U weet evenmin of de politie erbij werd gehaald toen het lichaam van uw broer werd ontdekt (gehoorverslag, p. 7), noch kan u preciseren hoe het lijk van uw broer werd geïdentificeerd (gehoorverslag, p. 7). U haalde telkens als uitleg aan dat u hier niet bij aanwezig was en u op het land was (gehoorverslag, pp. 6 en 7), maar gelet op de ernst van de door u aangehaalde feiten, is het niet aannemelijk dat u zich hierover niet meer ingelicht zou hebben (bij de mensen van uw dorp, bij de politie) en het erbij liet toen uw grootvader u zei dat de politie onderzoek zou doen. Hetzelfde geldt voor de verdwijning en daaropvolgende dood van uw broer, Augustin. U haalde aan dat hij op 12 juni 2011 verdween en van de mensen in het dorp vernam u dat hij dood was (gehoorverslag, p. 7). Wanneer u werd gevraagd hoe de mensen van uw dorp wisten dat uw broer dood was, kon u hierop geen antwoord geven (gehoorverslag, p. 7). U kon zich evenmin herinneren wie u dit zei (gehoorverslag, p. 7).

Deze vage verklaringen met betrekking tot het overlijden van uw broers ondermijnen op zich reeds de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag. U stelde immers bij terugkeer naar uw land van herkomst te vrezen dat u hetzelfde lot zou wachten als uw broers. Er kan dan ook redelijkerwijze van u, die uw asielaanvraag baseert op de belofte van uw grootvader aan de AMORC Ogboni Society om u en uw broers te offeren, verwacht worden dat u zich meer informeerde omtrent (de omstandigheden van) hun dood, alvorens meteen de beslissing te nemen het land te verlaten.

Ook met betrekking tot het lidmaatschap van uw grootvader van de AMORC Ogboni Society, legde u niet alleen bijzonder vage verklaringen af, maar bovendien zijn deze verklaringen niet in overeenstemming met de realiteit, zoals die wordt beschreven door de informatiebronnen waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Zo heeft u er geen idee van sedert wanneer uw grootvader zich aansloot bij dit genootschap, noch om welke reden hij zich aansloot (gehoorverslag, pp. 4 en 5). U weet evenmin welke functie hij uitoefent binnen dit genootschap of wat zijn activiteiten waren

(gehoorverslag, p. 5). U kan niet preciseren waarom uw grootvader zijn lidmaatschap geheim hield voor u (tot 12 juni 2011), hetgeen merkwaardig is, gezien u zelf stelde dat het geen geheim genootschap is en het geweten is door de mensen wie lid is (gehoorverslag, p. 5). Zo beweerde u dat ook de mensen van uw dorp op de hoogte waren van het lidmaatschap van uw grootvader van dit genootschap en de mensen "bang" waren van jullie (gehoorverslag, p. 5). In het licht van deze laatste verklaringen is het niet aannemelijk dat u nooit eerder (dan op 12 juni 2011) zou gehoord hebben over dit lidmaatschap van uw grootvader en hij u op 12 juni 2011 enkel zou verteld hebben dat uw broers zouden zijn geofferd op de plaatsen waar het genootschap meetings houdt (gehoorverslag, p. 8), zonder dat hij u ook maar enige verdere toelichting zou hebben gegeven over (de reden van) zijn lidmaatschap van dit genootschap. Ook met betrekking tot de "belofte" die uw grootvader zou hebben gedaan aan de leden van de AMORC Ogboni Society om u en uw twee broers te offeren, kan u niets meer zeggen dan dat uw grootvader dit had beloofd, maar kan u niet zeggen om welke reden, noch waarom precies u en uw twee broers werden uitverkoren (gehoorverslag, pp. 7 en 8). Het is niet aannemelijk dat uw grootvader u wel zou vertellen dat u zou geofferd worden (net zoals uw twee broers), maar u verder in het ongewisse liet met betrekking tot de reden. Verder, en niet in het minst, blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier (zie Antwoorddocument Cedoca, dd. 27 juli 2012, WAN2012-004w), dat de AMORC Ogboni Society in werkelijkheid twee totaal aparte instituten zijn en hebben zij elk - naast hun eigen (ontstaans)geschiedenis- hun eigen en aparte doelstellingen en organisatiestructuren, hetgeen u nochtans uitdrukkelijk ontkende (gehoorverslag, p. 4). De A.M.O.R.C is een mystiek-filosofische, culturele organisatie. De leden van A.M.O.R.C vormen een eclectische broederschap, dat wil zeggen dat zij in alle eeuwen gezocht hebben naar het goede, het schone en het ware, ongeacht uit welke bron dat afkomstig is. Voor wat betreft de Ogboni Society blijkt uit voormelde informatie eveneens, dat dit genootschap specifiek is gelieerd aan de Yoruba-etnie en traditioneel een rol speelt binnen de Yoruba-cultuur en binnen de Yoruba-samenleving. Niettegenstaande het moeilijk is informatie over de precieze activiteiten en reikwijdte van de Ogboni te achterhalen, wordt het echter niet aannemelijk geacht dat de reikwijdte van de Ogboni zich uitstrekt tot ver buiten de gebieden waar Ogboni-leden wonen. Het is dus zeker niet zo dat de AMORC Ogboni Society (in zoverre u de Ogboni Society bedoelde en niet AMORC) "overal" is terug te vinden in Nigeria zoals u aanhaalde tijdens het gehoor (gehoorverslag, p. 8). Integendeel, de Ogboni Society is vooral actief binnen Yoruba-land die volgende deelstaten omvat; Lagos, Ogun, Osun, Ondo, Oyo, Ekiti en een deel van Kwara en Kogi. Aangezien u echter aanhaalde dat uw grootvader tot de esan-etnie behoort en uit Edo State afkomstig is (gehoorverslag, p. 3), is het, in samenhang met voorgaande vaststellingen, ten zeerste twijfelachtig dat uw grootvader tot deze Ogboni Society zou behoort hebben.

Gelet op voorgaande vaststellingen maakte u het niet aannemelijk dat uw grootvader lid zou zijn van de AMORC Ogboni Society en dat leden van dit genootschap u zouden zoeken om te offeren, zoals u beweerde.

Overigens blijkt u over geen enkele concrete aanwijzing te beschikken waaruit kan worden afgeleid dat leden van de AMORC Ogboni Society u daadwerkelijk zouden zoeken. U stelde hiervan zeker te zijn, maar uit uw verklaringen blijkt dat u geen contact meer heeft gehad met iemand in Nigeria sedert uw vertrek uit uw land van herkomst op 21 augustus 2011 (gehoorverslag, p. 3). U kan bijgevolg niet zeggen of u actueel wordt gezocht door leden van de AMORC Ogboni Society (gehoorverslag, p. 9). U zei dat u er niemand heeft om te contacteren (gehoorverslag, p. 3), maar deze uitleg is niet afdoende om te verrechtvaardigen dat u werkelijk niemand contacteerde om poolshoogte te nemen met betrekking tot uw situatie en problemen. Er kan immers redelijkerwijze van u worden verwacht dat u ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om contacten te hebben met uw thuisbasis om te vernemen hoe uw persoonlijke problemen evolueren. Het feit dat u dit heeft nagelaten wijst op een gebrek aan interesse in uw situatie en doet afbreuk aan de ernst van de door u ingeroepen (actuele) vrees voor vervolging. Informatie over uw recente situatie en problemen is immers van primordiaal belang om de door u geschetste vrees correct te kunnen inschatten.

Daarnaast kan het volgende worden vastgesteld met betrekking tot de houding van de Nigeriaanse autoriteiten tegenover rituele moorden en mensenoffers. U verklaarde te vrezen geofferd te worden door leden van de AMORC Ogboni Society (gehoorverslag, pp. 7 en 9). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat - hoewel rituele moorden en mensenoffers wel degelijk voorkomen in diverse (deel)staten van Nigeria- ook daadwerkelijk opgetreden wordt door de overheid en dat daders van dergelijke moorden en offers - waaronder zelfs prominente personen- ook worden veroordeeld (zelfs tot de doodstraf). Uw bewering dat de AMORC Ogboni Society overal is (gehoorverslag, pp. 8 en 9) en dat ook veel politici tot dit genootschap behoren (u kan echter geen voorbeelden verstrekken, gehoorverslag, pp. 5 en 6), zodat er niet tegen zou opgetreden kunnen worden, is dan ook in strijd met voormelde informatie, waaruit blijkt dat ook prominente personen worden aangepakt. Er werd u gevraagd door het Commissariaat-generaal

waarom u -na de onthullingen van uw grootvader- niet naar de politie bent gestapt, maar u stelde enkel dit niet te hebben gedaan omdat u zo snel mogelijk weg moest uit uw dorp, gezien u anders zou gedood worden (gehoorverslag, p. 8). Hetzelfde geldt voor de vaststelling dat u na het overlijden van uw broer, Ezekiel, en de verdwijning van uw broer, Augustin, niet naar de politie bent gestapt om hiervan aangifte te doen (gehoorverslag, p. 7). U zei dat u enkel deed wat uw grootvader u zei en dat hij had gezegd dat de politie onderzoek zou doen (gehoorverslag, p. 7). Nochtans zei u ook dat uw grootvader zich vreemd gedroeg en u hem verdacht na het overlijden van Ezekiel (gehoorverslag, p. 7). Er zou toch verwacht worden dat u alles in het werk zou hebben gesteld om de verantwoordelijken voor de dood van uw broers te laten straffen en zodoende uw eigen lot veilig te stellen. Dat u dat niet heeft gedaan, roept bijkomende vragen op naar de waarachtigheid van uw relaas.

Tot slot, en aansluitend bij voorgaande vaststellingen, maakte u niet aannemelijk dat het verlaten van uw land van herkomst en het vragen van internationale bescherming voor u de enige mogelijke optie was om te ontkomen aan de leden van de AMORC Ogboni Society. U zei nog dat Abiola u vertelde dat de AMORC Ogboni Society overal is (in Afrika) en u overal zou gevonden worden, maar op de herhaaldelijke vraag van het Commissariaat-generaal hoe Abiola dit weet, antwoordde u zeer ontwijkend "hij weet het" (gehoorverslag, p. 8). Op de vraag van het Commissariaat-generaal hoe u elders zou gevonden kunnen worden, verwees u opnieuw naar Abiola. Uit voorgaande vaststellingen blijkt dat u zich in dit verband enkel baseert op de verklaringen van Abiola (van wie u niet eens de volledige naam kan zeggen, gehoorverslag, p. 8), hetgeen geen internationale bescherming rechtvaardigt.

Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U bent verder niet in het bezit van enig document ter staving van uw identiteit en reisweg, hetgeen opnieuw een negatieve indicatie inhoudt van de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. U kon overigens niet preciseren onder welke naam u heeft gereisd en welke vliegtuigmaatschappij u heeft genomen (gehoorverslag, p. 6), hetgeen niet aannemelijk is, gelet op het feit dat passagiers op internationale luchthavens herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen worden aan strenge en individuele controles van identiteits- en reisdocumenten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker, in wat als een enig middel kan worden beschouwd, de schending beoogt op te werpen van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

2.2.. Vooreerst wijst de Raad erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel rust bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te

toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Waar verzoekende partij haar verklaringen herhaalt wijst de Raad erop dat het louter herhalen van de asielmotieven niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 4 januari 2006, nr. 153.278; RvS 10 maart 2006, nr. 156.221). Het komt derhalve aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waartoe zij, zoals verder blijkt, in gebreke blijft.

2.4. Verzoeker stelt dat hij niet beschikt over enig document betreffende zijn identiteit en reisweg omdat de smokkelaar die hem naar België heeft gebracht alle documenten geregeld heeft en dat deze smokkelaar al deze documenten bij zich hield. Verzoeker stelt dat het ontbreken van die documenten daarom niet zijn geloofwaardigheid kan ondermijnen.

2.5. Vooreerst wijst de Raad erop dat een kandidaat-vluchteling de verplichting heeft om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoekende partij dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een kandidaat-vluchteling correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over diens leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, diens identiteit en nationaliteit, plaats(en) van eerder verblijf en de door hem afgelegde reisroute (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/3 en 48/4 Vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004).

De Raad is van oordeel dat van een persoon die uit ernstige vrees voor vervolging zijn land van herkomst verlaat en op illegale wijze op weg is naar Europa, redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij alert is omdat hij op elk moment riskeert te worden tegengehouden bij de strikte controles, zoals gesteld door verwerende partij. Los van de vaststelling dat verzoeker geen enkel reisdocument of identiteitsbewijs kan voorleggen, is het feit dat verzoeker geen nadere verklaringen kon afleggen omtrent het gebruikte reisdocument, en hij niet wist onder welke naam of met welke vliegtuigmaatschappij hij heeft gereisd, wel degelijk een negatieve indicatie voor zijn geloofwaardigheid. Dat de smokkelaar alle documenten voor verzoekende partij zou geregeld hebben en die heeft bijgehouden, kan geen afbreuk doen aan de vaststelling dat verzoeker onaannemelijk weinig informatie kan verschaffen over zijn reisroute en dat hij hiervan geen enkel stuk kan voorleggen.

2.6. Verzoeker benadrukt vervolgens dat er wel degelijk rituele moorden voorkomen in diverse staten van Nigeria, en dat het daarom logisch is dat hij zo snel mogelijk Nigeria probeerde te verlaten, en niet in Nigeria bleef om de verantwoordelijken voor de dood van zijn broers te laten bestraffen. Hij stelt dat de verwerende partij zelf stelt dat zelfs prominente personen tot de daders van rituele moorden en mensenoffers behoren, en dat het daarom niet vreemd is dat hij zich niet tot de autoriteiten heeft gericht omwille van zijn veiligheid.

2.6.1. Artikel 48/5, §2 tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“Bescherming, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 wordt in het algemeen geboden wanneer de bedoelde actoren omschreven in het eerste lid redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.”*

Met zijn betoog dat het omwille van de gebeurtenissen met zijn broers logisch is dat hij zo snel mogelijk vertrokken is en zich niet gericht heeft tot de nationale autoriteiten maakt verzoeker geenszins aannemelijk dat hij geen toegang heeft tot de bovenvermelde bescherming van zijn nationale overheden of tot andere vormen van bescherming door deze overheden. De Raad wijst er nog op dat de in artikel 48/5, §2, tweede lid van de Vreemdelingenwet bedoelde bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn; ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Internationale bescherming kan slechts worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming en, zoals blijkt uit de informatie waarover de commissaris-generaal beschikt en die is toegevoegd aan het administratief dossier (stuk 13, Refworld, *“Nigeria: Prevalence of ritual murder and human sacrifice and reaction by government authorities (March 2000-*

July 2005)'), treedt de Nigeriaanse overheid wel degelijk op tegen rituele moorden en mensenoffers en worden zelfs prominente figuren gearresteerd. In het licht van deze informatie is het dan ook geenszins aannemelijk dat verzoeker niet naar de politie is gestapt om aangifte te doen van wat er met zijn broers is gebeurd.

2.7. Ten slotte, waar verzoeker stelt dat het interview vlug verliep en hij niet altijd even goed begreep wat de interviewer vroeg, stelt de Raad vast dat uit lezing van de gehoorverslagen niet blijkt dat verzoeker de vragen niet goed begreep of dat hij tijdens zijn verhoren hiervan melding heeft gemaakt. Evenmin blijkt dat verzoeker onvoldoende tijd zou hebben gehad om zijn asielrelaas naar voren te brengen. Er werd verzoeker tevens de kans gegeven toevoegingen aan zijn verklaringen te doen. Verzoeker werd tevens duidelijk uitgelegd wat de rol van de tolk is en dat hij eventuele problemen diende te melden (administratief dossier, vragenlijst CGVS, stuk 10 en gehoorverslag CGVS, stuk 3). Aan het einde van zijn gehoor op het Commissariaat-generaal stelde verzoeker bovendien uitdrukkelijk dat hij de ondervrager begrepen heeft (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, stuk 3, p. 9). De Raad oordeelt dat het aposteriori argument van verzoeker geen steun vindt in de stukken van het administratief dossier waaruit blijkt dat de gehoren op een normale wijze zijn verlopen en waaruit hoegenaamd geen problemen met de tolk of ondervrager blijken.

2.8. In fine van het verzoekschrift vraagt verzoeker hem, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. De Raad stelt evenwel vast dat hij daartoe geen andere elementen aanhaalt dan deze die reeds werden beoordeeld in het kader van zijn asielaanvraag en onwaarachtig werden bevonden, zodat hij evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de bepalingen met betrekking tot de subsidiaire bescherming aannemelijk maakt.

2.9. Het enig middel kan niet worden aangenomen. De Raad is van oordeel dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven, die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet worden weerhouden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven december tweeduizend en twaalf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER